

Credința și fapta

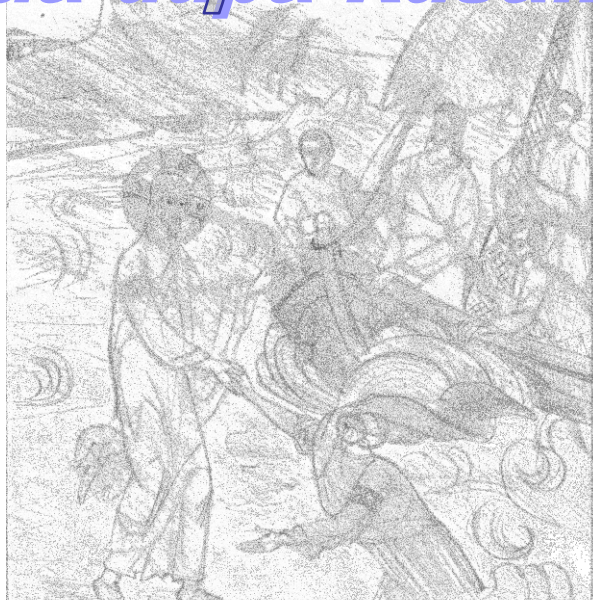
Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a noua după Rusalii

Din Tâlcuirea Evangheliei

- Teofil Părăian -

Omul în lumea aceasta trăiește între credință, între rezultatele credinței în Dumnezeu și între rezultatele experienței, rezultatele științei, rezultatele cunoștinței. Știm că furtuna este învăluitoare și poate duce la scufundare, dar dacă nu am avea tot atât încredințarea că nu suntem singuri și că Dumnezeu poate să potolească furtuna, fără îndoială că ar dispărea întemeierea în ceea ce cunoaștem, în experiența de toate zilele și ar birui credința peste cunoștință, ar birui credința peste experiență. Sfinții cei tineri care au fost aruncați în cuptorul Babilonului (Daniel 3,8-30), spune Sfantul Isaac Sirul, știau că focul arde, dar știau și că Dumnezeu poate să potolească arsura focului și au intrat în cuptorul Babilonului, iar Dumnezeu a făcut în așa fel încât a luat puterea arzătoare a focului și „focul în rouă l-a preschimbat”, cum spunem la slujbele noastre.

Evanghelia duminicii - Matei XIV, 22-34

(Umblarea pe mare; potolirea furtunii)

22. Și îndată Iisus a silit pe ucenici să intre în corabie și să treacă înaintea Lui, pe țărmul celălalt, până ce El va da drumul mulțimilor.
23. Iar dând drumul mulțimilor, s-a suit în munte, ca să Se roage singur. Și, făcându-se seară, era singur acolo.
24. Iar corabia era la multe stadii departe de pământ, fiind învăluită de valuri, căci vântul era împotriva.
25. Iar la a patra strajă din noapte, a venit la ei Iisus, umblând pe mare.
26. Văzându-L umblând pe mare, ucenicii s-au înspăimântat, zicând că e nălucă și de frică au strigat.
27. Dar El le-a vorbit îndată, zicându-le: Îndrăzniți, Eu sunt; nu vă temeți!
28. Iar Petru, răspunzând, a zis: Doamne, dacă ești Tu, poruncește să vin la Tine pe apă.
29. El i-a zis: Vino. Iar Petru, coborându-se din corabie, a mers pe apă și a venit către Iisus.
30. Dar văzând vântul, s-a temut și, începând să se scufunde, a strigat, zicând: Doamne, scapă-mă!
31. Iar Iisus, întinzând îndată mâna, l-a apucat și a zis: Puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit?
32. Și suindu-se ei în corabie, s-a potolit vântul.
33. Iar cei din corabie i s-au închinat zicând: Cu adevărat Tu ești Fiul lui Dumnezeu.
34. Și, trecând dincolo, au venit în pământul Ghenizaretului.

Rolul crizei în viața omului

“Dă-mi durere ca să învăț a mă bucura!”
(N. Iorga)

Nu există o ierarhizare a crizelor în viața omului, fiecare criză, când vine, este cea mai puternică, fiindcă drumul mântuirii este o urcare pe Golgota și la fiecare pas ai același efort de a te ridica mai sus, la care se mai adaugă și oboseala. Fiecare criză vine chiar cu un grad de îmbogățire. Tot ce este durere în viața aceasta nu este decât o naștere. Evei i-a spus Dumnezeu că în durere va naște copii, și mie mi s-a făcut din ce în ce mai clar că fiecare durere este o naștere de copil și acest copil ești tu, care treci durerea, care treci prin grijă. O vorbă înțeleaptă spune: ”Durerea de ieri reprezintă forța de mâine.”

Un profesor de teologie de la Paris explica acest cuvânt – CRIZA – ca venind de la grecescul “krisis” care înseamnă “judecată”, unde Dumnezeu judecă viața mea ca om sau ca națiune, vorbea de crizele, pribegiile pe care le-a parcurs Israil în Vechiul Testament, prin care Dumnezeu mă invită ca și eu să judec viața mea și să văd ce este adevărat și ce este fals în ea și să mă lepăd de neadevăr. Fiecare criză este un pas înainte, fiecare clipă de acest fel este cea mai mare, fiindcă n-ai mai trecut-o. În sensul acesta, cu înfricoșare aștept să văd ce alte crize îmi mai aduce viața și cu nădejde la îmbogățirile ce urmează din ele. Și rămân la rugăciunea: *“Doamne, cum știi Tu, miluiește-ne pe toți!”*

Citind *Acatistul către Prea Sfântul și de viață făcătorul Duh, Dumnezeul nostru*, dăm peste pasajul următor: *“In lume necazuri veți avea”, a zis Mântuitorul. Unde vom afla alinare și cine ne va mângâia? Tu, Duhule Mângâietor, Insuți dezleagă întristarea noastră! Așadar, orice necaz care se abate asupra omului poate fi depășit prin rugăciune, prin credință în forța divină și în salvarea sa.*

În popor se spune adesea că te îneci nu pentru că ai căzut în apă, ci pentru că rămâi sub apă. Deci, nu problemele în sine ne aduc de multe ori în pragul disperării, ci deznădejdea, neîncrederea în puterea Celui de Sus și ușurința cu care ne “predăm”. Dumnezeu folosește singurătatea ca să ne învețe conviețuirea, folosește focul ca să ne dea învățătură despre

apă, folosește pământul ca să înțelegem valoarea aerului, folosește moartea ca să ne arate importanța vieții.

Cupa suferințelor nu are aceeași mărime pentru toată lumea. Și fiecare are de băut “paharul” său, căci așa cum unele lucruri cad spre a se înălța mai sus, așa și un pahar de amar ne poate trezi la viața spirituală adevărată. Un înțelept spunea odată: “Greșelile sunt umbra: nu poți zice că soarele nu luminează, fiindcă e un colț de umbră unde ți-e frig.” Nu poți spune că Dumnezeu te-a uitat, dacă treci printr-un moment mai dificil.

“Amintirea suferințelor tale păstrează-o bine: este comoara cea mai scump plătită” (N. Iorga). Adu-ți aminte, omule, că îngenunchind ești uneori mai mare și că *“cine nu cade nu se poate înălța”* (L. Blaga). Să fii mulțumit pentru piatra de care s-a împiedicat piciorul ca să vezi lumina.

În toate iernile de suferință gândește-te că va fi, că nu poate să nu fie, o primăvară!

Anca Voicu

Din Tâlcuirea Evangheliei

- Teofil Părăian -

(urmare din pagina 1)

Nu suntem de multe ori în viața aceasta în situația limită, în situația de margine, dar tot trebuie să fim încredințați de ajutorul lui Dumnezeu mai mult decât știm noi din viața de toate zilele. Și având această încredințare ca Dumnezeu are putere peste foc și peste apă, are puterea să înlătore puterea vrăjmașului, să avem această încredințare și să avem conștiința că unde-i Dumnezeu de față nu se întâmplă nici un lucru rău sau dacă s-ar întâmpla vreun lucru rău, Dumnezeu găsește chipul de a ne ajuta și în împrejurările grele în care am ajunge. Căci nu a făgăduit Dumnezeu îa cei care-i slujesc Lui nu vor avea nici ur fel de necaz, dar a făgăduit Domnul Hristos că El ne ajută pe toți să biruim necazurile în lume: *„Necazuri veți avea, dar îndrăzniți, căci Eu am biruit lumea!”*

Prin rugăciune vei învinge

Rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

(Această rugăciune face parte din rânduiala Pavecerniței, dar se poate rosti și în cadrul rugăciunilor de seară)

Nepătată, neîntinată, nestricată, fără prihană, curată Feciară, a lui Dumnezeu Mireasă; Stăpână, care pe Dumnezeu Cuvântul cu oamenii, prin preaslăvita nașterea ta, L-ai unit și firea cea stricată a neamului nostru cu cele cerești o ai împreunat. Ceea ce ești singură nădejdea celor fără de nădejde și celor biuruți ajutoare, gata folositoare celor ce aleargă la tine și tuturor creștinilor scăpare. Nu te scârbi de mine cel păcătos și întinat, care cu urâte gânduri și cuvinte și cu fapte, pe mine tot netrebnic m-am făcut și prin lenea dulceților vieții cu voia rob m-am făcut; ci, ca ceea ce ești Maica Iubitorului de oameni Dumnezeu, cu iubirea de oameni milostivește-te spre mine, păcătosul și necuratul, și primește rugăciunea mea, ce se aduce ție din buze necurate și pe fiul tău și Stăpânul nostru și Domnul, cu îndrăzneala ta, ca o Maică, cuprinzând-o, roagă-L să-mi deschidă și mie milostivirile cele iubitoare de oameni ale bunătății Sale. Și trecând greșelile mele cele nenumărate, să mă întoarcă la pocăință și lucrător poruncilor Sale iscusit să mă arate. Și fii lângă mine pururea ca o milostivă și îndurată și iubitoare de bine. Întru această viață de acum, caldă folositoare și ajutoare, năvălirile potrivnicilor oprindu-le și la pocăință îndreptându-mă. Și în vremea ieșirii mele, ticălosul meu suflet păzindu-l și întunecatele chipuri ale viclenilor diavoli depare de la dânsul izgonindu-le. Și în ziua înfricoșatei judecăți de munca cea veșnică izbăvindu-mă și slavei celei negrăite a Fiului tău și Dumnezeului nostru moștean pe mine arătându-mă. Pe care să o și dobândesc Stăpâna mea, Preasfântă de Dumnezeu Născătoare, prin mijlocirea și sprijinul tău. Cu darul și cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului tău, a Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Căruia se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună cu Cel fără de început al Lui Părinte și cu Preasfântul și Bunul și de viață făcătorul Duhul Lui, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Întâmplarea dureroasă face pe cel înțelept să-și aducă aminte de Dumnezeu și întristează, pe măsura ei, pe cel ce a uitat de Dumnezeu

Sfântul Marcu Ascetul

Aș vrea să reținem lucrul acesta pentru cealaltă vreme a vieții noastre pentru că dacă noi nu avem în vedere lucruri de felul acesta înseamnă că am auzit degeaba că Domnul Hristos a potolit furtuna de pe mare, că Domnul Hristos a mers pe apă ca pe uscat, că Domnul Hristos l-a ajutat pe Sfântul Apostol Petru, că Domnul Hristos i-a ajutat și pe ceilalți ucenici. Atunci sigur aceasta se poate întâmpla și cu noi, pentru că Domnul Hristos este același întotdeauna și în toate împrejurările din viață.

Ori, dacă suntem întemeiați pe experiență, nu pe credință - fără îndoială că are și experiența darul ei - trebuie să știm că ne expunem la niște împrejurări care, știu eu, ar putea să ne ducă și la rău cât timp noi nu avem credința aceea întemeiată. Noi trebuie să ținem seama că focul arde, că apa nu ține pe om cum îl ține uscatul.

Noi trebuie să știm toate lucrurile acestea, dar dacă vreo împrejurare oarecare ne-ar aduce în situația de margine, în situația de limită, să avem atunci încrederea că Dumnezeu este cu noi, că Dumnezeu este în noi, că Dumnezeu ne acoperă, că Dumnezeu nu ne lasă la rău, așa cum nu l-a lasat nici pe Sfântul Apostol Petru care se scufunda și căruia Domnul Hristos i-a spus că are puțină credință. și noi, din pricina credinței puține pe care o avem, avem împrejurarea aceasta de neliniște, de nemulțumire, de tulburare, de zbucium sufletesc.

Când vom avea credința mai mare decât cunoștința, atunci va fi în sufletul nostru liniștea pe care ne-o dorim și pe care o dorim și altora prin darul lui Dumnezeu și prin ajutorul Celui de Sus, ajutorul mijlocitor al Maicii Domnului și ajutorul sfinților lui Dumnezeu și darul lui Dumnezeu va fi cu noi și credința noastră va fi aducătoare de liniște și de bucurie. Amin!

Istorieară de suflet ziditoare Grijile lumii ne afundă în necredință

Un om plecase la biserică. “Să mă închin și eu Atotputernicului și să-I mulțumesc pentru toate cele ce mi-a dat”. Când să intre pe poarta bisericii, se întâlnește cu un altul: “Vino acasă”, - îi zise acela – „și vinde-mi câteva duble de porumb”.

Nu merg acum. Mai zăbovește și tu nițel, până iese de la biserică. Taman se odihnesc și caii tăi”.

“La biserică ? La odihnă ? Eu nu zăbovesc... Dacă vrei, dacă nu, cu parale gălesc eu și lapte de pasăre !”

Gândul că o să pună mâna pe parale, l-a momit pe creștin. S-a dus, i-a vândut porumb și s-a întors iarăși la biserică, tocmai când preotul explica Sfânta Evanghelie.

Era vorba de umblarea pe mare a Sfântului Petru... Cum s-a dat jos din corabie plin de credință... Cum dintru început, cu credința în Dumnezeu, mergea pe apă ca pe uscat... Cum mai târziu, slăbindu-i credința, era gata să se scufunde dacă Mântuitorul nu-i întindea mâna.

“Credința” spunea preotul, mută munții din loc în loc. Necredința abate pe om de la calea mântuirii, spre păcat”

“Așa a fost și cu mine”, se gândea creștinul. La început, am plecat de acasă plin de credință. Eram mulțumit sufletește. La poarta bisericii, m-a cuprins necredința și m-a robit ochiul diavolului, banul. Mi-am dat seama că n-am făcut bine, ce-am făcut... De aceea m-am întors la biserică, mâhnit că supărasem pe Dumnezeu. Îmi vei întinde mâna ta, Doamne, până mă cufund ?”

Ai înțeles creștine, tâlcul acestei povestiri ? Oare nu sunt și între noi mulți, care apucând pe căile Domnului se rătăcesc de la adevărata credință, amăgiți de Diavol ? Tind ei, mâna către cer, înainte de a se scufunda ?

Text cules de Antonia Mărgineanu

Sfinți Români (12)

Pe 23 august, creștinii ortodocși prăznuiesc pomenirea Sfântului Mucenic Lup care a trăit în vremea împăraților păgâni Aurelian și Dioclețian, fiind rob la un stăpân, dar liber pentru Hristos, în Care credea. Pentru aceasta, păgânii închinători la idoli au pornit prigoana împotriva sa. Dar sfântul propovăduindu-le cuvântul lui Dumnezeu, era

ferit prin puterea lui Hristos de chinurile prigonitorilor.

Fiind nebotezat și dorind să nu moară în mâinile chinuitorilor lui, ca un păgân, s-a rugat cu stăruință lui Dumnezeu, și, îndată, s-a pogorât din cer ca o ploaie repede, apă peste dânsul. A luat astfel de sus, baia cea dumnezeiască, încât se mirau păgânii, văzând aceasta.

Încredințat de această minune, Sf. Lup s-a lăsat de bunăvoie, în mâinile păgânilor. Refuzând eliberarea din robie, în schimbul lepădării credinței, sfântul și-a aflat sfârșitul mucenicesc, prin tăierea capului.

După Proloagele, vol II

Cronică parohială

Luni 15 august, în ziua de Sântămăria Mare, a primit Sfânta Taină a Botezului prunca Ruxandra-Maria, cel de-al doilea copil al soților Popel Ștefan și Irina, membri ai corului parohial. A fost asistată de nașii Vlahidis Nicos și Edi, iar răspunsurile la slujbă au fost date de corul parohiei, care a oferit prin aceasta dovada unui frumos gest colegial.

Joi 18 august, tinerii Gereș Ciprian și Verdeș Maria-Alexandra au primit Taina Sfintei Cununii, în prezența unui frumos alai și emoționată asistență a părinților lor. Slujba a fost onorată de distinsa participare a nașilor, familia Striblea Cătălin și Alina, iar răspunsurile slujbei au fost asigurate de corul parohial. Un moment deosebit l-a constituit intonarea rugăciunii „Tatăl nostru” de către mama miresei, Maria-Mura Verdeș, fostă soprană a Operei ieșene și solistă cu o bogată activitate în străinătate.

Publicație editată de parohia TOMA COZMA
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax **211 273**, e-mail: margineanu@mail.dntis.ro
Preot paroh: Mihai Mărgineanu
Preot II: Viorel Mihalache
Secretar redacție: Vasilica Onofrei

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank.

Imaginea de pe prima pagină – afundarea lui Petru – realizată de Bogdan Zahariuc